

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, declarat de avocatul Ion Popescu, în numele lui

*Lazarin Evgheni Valeri, născut la
02 martie 1992 în s. Cîmpeni, r-nul Vulcănești,
locuitor al s. Alexanderfeld, r-nul Cahul, cetățean
al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 15.10.2014 – 08.06.2015,
instanța de apel: 15.10.2015 – 14.12.2015,
instanța de recurs: 22.09.2016 – 14.12.2016.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 iunie 2015, procesul penal în privința lui Lazarin Evgheni, intentat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost încetat, cu absolvirea lui de răspundere penală, pe motiv că infracțiunea a fost comisă în stare de iresponsabilitate.

În privința lui Lazarin Evgheni a fost aplicată măsura de siguranță cu caracter medical – trimiterea la tratament prin constrângere, cu supraveghere obișnuită, la IMSP SCP MS.

2. Instanța de fond a constatat că Lazarin Evgheni, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a intrat pe teritoriul parcării auto, situată în mun. Chișinău, str. Miron Costin 5, unde apropiindu-se de paznicul parcării Orlov A., s-a prezentat ca inspector al poliției s. Botanica și sub pretextul verificării unor automobile care se aflau în căutare, a obținut de la ultimul cheile de la automobilul „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, ce aparține lui Palii V. și care se afla parcat în parcarea nominalizată, ulterior urcând la volanul acestuia, s-a deplasat într-o direcție necunoscută, în urma cărui fapt i-a cauzat părții vătămate Palii V. un prejudiciu material în sumă de 260.000 lei.

Conform raportului de expertiză psihiatrică legală staționară nr. 70s/n - 2014, din 02.10.2014, Lazarin E. suferă de maladie psihică cronică și evolutivă cu diagnoza „Schizofrenie catatonică, sindromul de excitație catatonică”, fiind iresponsabil de fapta comisă. Necesită aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, cu îndreptarea la tratament prin constrângere în spitalul de psihiatrie, cu supraveghere obișnuită.

Instanța a statuat că probele cercetate în ședința de judecată demonstrează cu certitudine, că fapta social periculoasă prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, a fost comisă de Lazarin E.

Astfel, partea vătămată Palii V., a declarat că la 09.06.2014, a parcat automobilul „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, în parcarea din str. Miron Costin 5, mun. Chișinău, după care a predat cheile paznicului.

Martorul Orlov A., a relatat că activează ca paznic la parcarea din str. Miron Costin 5. La 11.06.2014, când se afla la locul de muncă, pe la orele 07:40 s-a apropiat de el Lazari E. și s-a prezentat ca colaborator de poliție al Inspectoratului de poliție a s. Botanica, a băgat mâna în buzunar și a spus că dacă e nevoie va prezenta legitimația, comunicându-i că sunt date în căutare două jeep-uri și a întrebat dacă are cheile de la ele. După, a spus că dorește să se uite la cel de model „Volkswagen Touareg” și că va veni grupa operativă. A cerut cheile ca să se uite înăuntru mașinii și el i le-a dat. Lazari E. a mers spre automobilul „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, și peste 2-3 minute a auzit cum a ieșit mașina din parcare. S-a uitat pe geam. Văzând cum Lazari E. iese cu mașina „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, a strigat să oprească, însă acesta a ieșit din parcare, pornind către str. Miron Costin. El a mers îndată la comisariatul de poliție s. Rîșcani și a anunțat că a fost furat automobilul dat.

Martorii Borta E. și Iurescu D., au declarat similar că la 11.06.2014 au primit informația, că a fost răpit un automobil de model „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, și că la orele 09:00 automobilul a fost reținut la intrarea în or. Hîncești. Ajungând la fața locului, au văzut automobilul și persoana care l-a răpit, adică pe Lazari E.

Martorii Guzun V. și Caraman V., au relatat similar, că la 11.06.2014, fiind la serviciu, au primit informația despre răpirea automobilului de model „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, și patrulând la ieșirea

din mun. Chișinău, pe șos. Hîncești, au observat un automobil de model „Volkswagen Touareg”, de culoare verde, fără numere de înmatriculare. Apărând suspiciuni că anume acesta este automobilul răpit, l-au stopat, însă acesta nu s-a subordonat cerințelor și a accelerat, continuând deplasarea. Ei l-au urmărit până în or. Hîncești, unde alți colegi au stopat automobilul urmărit, blocând drumul. În timpul reținerii, șoferului automobilului urmărit, Lazarin E., striga că este colaborator de poliție și că vrea să fie verificat în baza de date.

Prin procesul-verbal din 11.06.2014, s-a cercetat locul comiterii infracțiunii, adică parcare auto situată în mun. Chișinău, str. Miron Costin nr. 5.

Conform procesului-verbal din 11.06.2014, s-a ridicat de la Lazarin E. automobilul de model „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163 și cheile de la el.

Potrivit procesului-verbal și a planșei fotografice din 13.06.2014, s-a examinat automobilul de model „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163 și cheile de la el, ridicate de la Lazarin E.

Prin ordonanța din 13.06.2014, s-a dispus recunoașterea și anexarea automobilului „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163 și cheilor de la el, ridicate de la Lazarin E., la cauza penală.

Conform procesului-verbal din 18.06.2014, de la Palii V. a fost ridicat actul de verificare tehnică a automobilului „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163.

Potrivit procesului-verbal și a planșei fotografice din 18.06.2014, s-a examinat actul de verificare tehnică a automobilului „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163.

Prin ordonanța din 13.06.2014, s-a dispus recunoașterea și anexarea actului de verificare tehnică a automobilului „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, la cauza penală.

Conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, din 11.06.2014, martorul Orlov A. a recunoscut persoana de pe poza nr. 2, care s-a dovedit a fi Lazarin E., declarând că anume această persoană a dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere de la el cheile de la automobilul „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, și anume el a plecat cu acest automobil de la locul infracțiunii.

În baza probelor administrate, instanța de fond a reținut că vina lui Lazarin E. este dovedită pe deplin și a încadrat acțiunile lui în baza art. 190 alin.(5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Totodată, ținând cont că Lazarin E., în perioada săvârșirii faptei prejudiciabile se afla în stare de iresponsabilitate, ceea ce îl lipsea de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, instanța a concluzionat necesar de a-l absolvi de răspundere penală.

3. Avocatul Ion Popescu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lazarin E. să fie achitat, pe motiv că în

acțiunile lui lipsește componenta infracțiunii incriminate, și fără aplicarea forțată a măsurilor de constrângere cu caracter medical față de acesta.

Apelantul a invocat că probele prezentate în susținerea învinuirii lui Lazarin E. sunt insuficiente și irelevante.

Declarațiile părții vătămate Pălii V. și ale martorului Orlov A., urmează a fi apreciate critic, deoarece partea vătămată nu a văzut nimic din cele petrecute, necunoscând circumstanțele cauzei, iar martorul Orlov A. se dezvinovățește de acțiunile sale necorespunzătoare obligațiilor de serviciu, inventând unele circumstanțe care nu corespund cu cele relatate de către Lazarin E.

Lazarin E. nu a recunoscut învinuirile aduse, indicând că nu a avut intenția de a obține ilicit, prin înșelăciune automobilul „Volkswagen Touareg”, dorind doar să se deplaseze cu el spre domiciliu, dar a fost reținut pe drum.

Conform raportului de expertiză psihiatrică legală staționară nr. 70 s/n – 2014, din 02.10.2014, Lazarin E. este iresponsabil de fapta comisă, suferind de „Schizofrenie catatonică, sindromul de excitație catatonică”.

Cu acest diagnostic, Lazarin E. nu avea cum să acționeze cu intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Or, acesta prin acțiunile sale neintenționate nu și-a dorit cauzarea vreunui prejudiciu material părții vătămate, comițând o greșeală în stare de boală psihică, iar cele invocate de acuzare în învinuire sunt lipsite de argumentare, fiind neîntemeiate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, apelul a fost respins, ca fiind nefondat.

Instanța de apel a reținut, că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de încetare a procesului penal în privința lui Lazarin E. pe art. 190 alin. (5) Cod penal, întemeiat stabilind vinovăția acestuia, în comiterea escrocheriei, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția lui Lazarin E., cercetarea judecătorească efectuându-se cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Deși Lazarin E. a fost recunoscut iresponsabil, în cadrul cercetării judecătorești au fost administrate mijloace de probă cercetate și verificate și în ședința instanței de apel, care demonstrează cu certitudine că fapta social periculoasă prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal a fost comisă de Lazarin E., inclusiv: declarațiile părții vătămate Pălii V.; declarațiile martorilor Orlov A., Borta E. și Iurescu D. că automobilul răpit, de model „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, a fost reținut la intrarea în or. Hâncești, șoferul fiind Lazarin E.; declarațiile martorilor Guzun V. și Caraman V. că au urmărit automobilul în cauză până în or. Hâncești, unde a fost stopat, iar șoferul Lazarin E., fiind reținut, afirma că este colaborator de poliție și că vrea să fie verificat în baza de date; procesul-verbal din 11.06.2014 de ridicare de la Lazarin

E. a automobilului „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163 și cheile de la el; procesul-verbal și planșa fotografică din 13.06.2014, de examinare a automobilului dat și cheile de la el; procesele-verbale și planșa fotografică din 18.06.2014 de ridicare de la Palii V. și examinare a actului de verificare tehnică a automobilului respectiv; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11.06.2014, prin care martorul Orlov A. a recunoscut persoana de pe poza nr. 2, care s-a dovedit a fi Lazarin E., declarând că anume această persoană a dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere de la el cheile de la automobilul „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, și că anume el a plecat cu acest automobil de la locul infracțiunii.

Toate probele administrate, au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, probe care la moment sunt în vigoare, or acestea nu au fost atacate în modul și termenul stabilit pentru verificarea legalității.

Motivele invocate de avocat întru achitarea lui Lazarin E. nu și-au găsit confirmare, deoarece sunt în contradicție cu probele din dosar.

Este neîntemeiat și argumentul apelantului că instanța de fond a ignorat declarațiile reprezentantului lui Lazarin E., care dovedesc nevinovăția acestuia, punând la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Palii V. și a martorului Orlov A., care urmau a fi apreciate critic, deoarece a inventat unele circumstanțe. Or, probatoriul administrat de instanța de fond și verificat în cadrul ședinței instanței de apel, atestă faptul că instanța de fond și-a argumentat deplin poziția adoptată, atât din punct de vedere al cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere al prevederilor legale.

Instanța de fond corect a menționat că vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate, martorilor, și a apreciat ca veridice declarațiile acestora, deoarece sunt consecvente, se completează reciproc, iar temei de a nu crede acestor declarații lipsesc, declarațiile lor fiind confirmate prin probele materiale și completându-se reciproc.

Pe parcursul judecării cauzei penale, nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor părții vătămate și a martorilor, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești aceștia au dat aceleași declarații.

Nu este reținut ca fiind plauzibil nici argumentul apelantului, că prin acțiunile sale neintenționate, Lazarin E. nu a dorit de a cauza careva prejudicii părții vătămate, dar a comis o greșală fiind în stare de boală psihică, deoarece nu au fost susținute de probe pertinente.

Cumulul de probe atestă că motivele invocate în apel, și anume că probele ar fi fost apreciate în mod greșit, lipsind în acțiunile lui Lazarin E. elementele infracțiunii incriminate, nu și-au găsit confirmare, deoarece sunt în contradicție cu probele din dosar, pe care ambele instanțe le-a analizat minuțios și le-a dat o justă apreciere.

Nu pot fi reținute nici alegațiile apelantului, că în privința lui Lazarin E. nu poate fi aplicată măsura de constrângere cu caracter medical, or, instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 23 Cod penal, conform cărui nu este pasibilă de

răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, adică nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale, sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice, a unei tulburări psihice temporare, sau a altei stări patologice. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prevăzute de prezentul cod.

5. Avocatul Ion Popescu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul invocă, că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Palii V., a martorului Orlov A., însă acestea urmau a fi apreciate critic, deoarece partea vătămată nu a văzut nimic din cele petrecute, nu cunoaște circumstanțele cauzei, iar martorul Orlov A. doar se dezvinovățește de acțiunile sale necorespunzătoare obligațiilor de serviciu, prin ce a inventat unele circumstanțe, care nu corespund cu cele relatate de către Lazarin E.

La baza învinuirii sunt puse declarațiile martorilor Gîncu C., Borta E., Iurescu D., Guzun V., Caraman V. și Orlov A., date în cadrul urmăririi penale. Însă, martorii indicați, cât și partea vătămată, nu au fost citați și ascultați în ședințele de judecată, apărarea și reprezentatul inculpatului fiind lipsiți de posibilitatea de a le adresa întrebări, de a concretiza unele circumstanțe, deci a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, stipulat în art.6 CEDO.

În partea descriptivă a sentinței, nu au fost indicate motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul apărării.

Potrivit raportului de expertiză psihiatrică legală staționară nr. 70 s/n-2014, din 02.10.2014, Lazarin E. este iresponsabil de fapta comisă, suferind de „Schizofrenie catatonică, sindromul de excitație catatonică”. Fiind astfel diagnosticat, Lazarin E. nici de cum nu a acționat cu intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Or, prin acțiunile sale neintenționate, el nu și-a dorit cauzarea prejudiciului material părții vătămate Palii V., doar a comis o greșeală, fiind în stare de boală psihică.

Instanțele de judecată superficial au motivat respingerea probelor apărării, prin fraze declarative, nu au dat o apreciere probelor pe care își întemeiază concluzia, fiind obligate să dea apreciere fiecărei probe a apărării în coroborare cu alte probe ale pricinii, însă pur și simplu le-au ignorat.

Instanța de apel a respins neîntemeiat critica adusă de avocat referitor la faptul că, la baza învinuirii sunt puse declarațiile martorilor Gîncu C., Borta E., Iurescu D., Guzun V., Caraman V., Orlov A., date în cadrul urmăririi penale, fără a-i cita și asculta în ședințele de judecată, prin ce, atât apărarea, cât și reprezentatul legal al inculpatului au fost lipsiți de posibilitatea de a le adresa întrebări, de a concretiza unele circumstanțe, prin ce a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, stipulat în art.6 CEDO, aceste persoane nefiind cercetate.

Declarațiilor martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, atât de instanța de fond, cât și de instanța de apel, a fost dată o apreciere sub aspect acuzator și nu au fost luate în considerație informația despre starea de sănătate a lui Lazarin E.

Vinovăția lui Lazarin E. nu a fost dovedită, și nu poate fi întemeiată pe contradicții, erori și greșeli.

În privința lui Lazarin E. nu poate fi aplicată măsura de constrângere cu caracter medical, doar poate fi recomandat un tratament benevol, după necesitate de sănătate.

Învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de acuzare au fost apreciate în mod greșit, existând probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile lui Lazarin E. a elementelor infracțiunii în care este învinuit.

Instanța de apel, s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evalua la concret motivele invocate de apelant și fără a analiza probele care conduc la aflarea adevărului în cauză, în special, fără a combate argumentele inculpatului și fără a respecta prevederile art. 419 Cod de procedură penală, conform căror rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

Instanța de apel, nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de apărare în interesele inculpatului, dar s-a expus în mod general. Acest fapt denotă imparțialitatea judecătorului și manifestarea lui în favoarea acuzării în detrimentul apărării, prin ce instanța a încălcat principiul contradictorialității în procesul penal.

Constatarea de fapte ce nu corespund realității, denaturate vădit la adoptarea hotărârii de către instanțele de fond și de apel, urmează a fi apreciate ca erori grave de fapt și de drept.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de Procedură penală – că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt și de drept, în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de

procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt și de drept, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi esența circumstanțelor că instanțele ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, și care ar fi cea corectă în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul nu îndeplinește cerințele legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele din recursul ordinar că *la baza învinuirii sunt puse declarațiile martorilor Gîncu C., Borta E., Iurescu D., Guzun V., Caraman V., Orlov A., date în cadrul urmăririi penale, fără a-i cita și asculta în ședințele de judecată, prin ce, atât apărarea, cât și reprezentatul legal al inculpatului au fost lipsiți de posibilitatea de a le adresa întrebări, de a concretiza unele circumstanțe, prin ce a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, stipulat în art.6 CEDO, aceste persoane nefiind cercetate, nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport juridic, fiind neîntemeiate, astfel* (*pct. 3. - 5. din decizie*).

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când

instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția lui Lazarin E., în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Palii V.; declarațiile martorilor Orlov A., Borta E. și Iurescu D. că automobilul răpit, de model „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, a fost reținut la intrarea în or. Hâncești, șoferul fiind Lazarin E.; declarațiile martorilor Guzun V. și Caraman V. că au urmărit automobilul în cauză până în or. Hâncești, unde a fost stopat, iar șoferul Lazarin E., fiind reținut, afirma că este colaborator de poliție și că vrea să fie verificat în baza de date; procesul-verbal din 11.06.2014 de ridicare de la Lazarin E. a automobilului „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163 și cheile de la el; procesul-verbal și planșa fotografică din 13.06.2014, de examinare a automobilului dat și cheile de la el; procesele-verbale și planșa fotografică din 18.06.2014 de ridicare de la Palii V. și examinare a actului de verificare tehnică a automobilului respectiv; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11.06.2014, prin care martorul Orlov A. a recunoscut persoana de pe poza nr. 2, care s-a dovedit a fi Lazarin E., declarând că anume această persoană a dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere de la el cheile de la automobilul „Volkswagen Touareg”, număr de înmatriculare GL AL 163, și că anume el a plecat cu acest automobil de la locul infracțiunii, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, indicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând în mod consecvent și concludent prezența în acțiunile lui Lazarin E. a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal (*pct.2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua

motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 1.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apărare, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că instanțele nu au admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Popescu, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, în privința lui Lazarin Evgheni Valeri, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 ianuarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco